

המעשה הוא העיקר

ימי בין המצרים - שלושה שבועות

פתיחה

ידוע¹ המשל מאבנים טובות ומרגליות שנמצאים בתיבה, ונותנים ליהודי התיבה והמפתח לתיבה, והוא צריך "להכניס את המפתח" ולפתוח התיבה ולגלות מה שבתוכה. ומזה² מובן גם בנוגע לג' השבועות - שהדבר תלוי ברצונו של יהודי אם לקחת זה כענין בלתי-רצוי ח"ו, או כענין טוב, דמכיון שבידו התיבה והמפתח, יכול לפתוח את התיבה ולגלות את הענין הטוב דג' השבועות. ומכיון שהדבר הוא ביכלתו, ה"ה מוכרח לפעול זאת, שהרי, "לא ברא הקב"ה בעולמו דבר אחד לבטלה". ובנדו"ד, מכיון שמפקידים אצלו התיבה עם המפתח, ואומרים לו שביכלתו לפותחה ולהשתמש במה שבתוכה, הרי בודאי שאין הכוונה להכשילו ח"ו בשימוש בפקדון שאינו שלו (היפך הציווי ד'לפני עור לא תתן מכשול"), אלא אדרבה - שצריך להשתמש בזה כו'. לכל³ לראש צריך יהודי לדעת, שנתנו לו בידו המפתח לפתוח ה"תיבה" שמעלימה (לפי שעה) על האב שנמצא בפנימיות ב"שלושה שבועות" הגילוי מזה הוא ע"י שיהודי ממלא תכלית בריאתו. . מתחיל מעבודתו בעצמו - לגלות שהגוף ונה"ב שלו הם כלים ליהדות, ז.א. שעובד את השי"ת (גם) עם גופו והגשמיות, ובפשטות - שאת כל דבריו הגשמיים (אכילה ושתי, ממון וכו') מנצל לשם שמים, ועד "בכל דרכיך דעה", ויתירה מזו - שבזה גופא מגלה איד ש"גופא דילהון קדישא".⁴

הוספה בלימוד התורה בכלל ועם הזולת

א. איתא בישעיהו "ציון במשפט תפדה" דהיינו שהפדי'ה (גאולה) מהגלות היא "במשפט" - תורה⁵ שבימי בין המצרים צריך להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בלימוד התורה, ובפרט בהלכות התורה, ה"משפט" שבתורה עצמה, כולל ובמיוחד - לימוד הרמב"ם, שכולל ההלכות דכל התורה כולה.⁶

ג. בכך נכלל גם לימוד התורה עם הזולת (הפצת התורה) - "העמידו תלמידים הרבה", ומתוך אהבת ישראל.⁷

לימוד ענינים שהזמן גרמא - בית המקדש

ד. ההוספה בלימוד התורה בימים אלו היא גם ובמיוחד בעניני (גאולה ו)בנין בית המקדש - על יסוד מה שכתוב במדרש "גדול קרייתו בתורה כבנינה. . ובשכר קרייתו שיתעסקו לקרות בה אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקין בבנין הבית".⁸

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), משתמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

- 1) ש"פ פנחס תשמ"ח - התוועדות ע' 57
- 2) שם ע' 63.
- 3) שם ע' 59.
- 4) עיי"ש בארוכה. וראה לקמן ע"ד הפנימיות דימים אלו "בשבתות של בין המצרים".
- 5) משיחות י"ז תמוז, וש"פ פנחס תש"נ - התוועדות ע' 2-51.
- 6) משיחות י"ז תמוז, וש"פ פנחס תש"נ - התוועדות ע' 54.
- 7) וראה שם הערה 148 - התוועדות ע' 52: "במשפט היינו הלכות, כתרומתו ע"פ כמשפט הראשון כהלכתא קדמייתא" (לקו"ת ר"פ דברים). וראה שם הערה 177 - התוועדות ע' 54: "...לקו"ת ר"פ דברים. ומסיים שם (ועד"ז בלקו"ת מטות פג, ג): "והיינו כמשאר"ל אין הגילות מתכנסות אלא בזכות המשניות (הלכות פסוקות), שנאמר גם כי יתנו בגויים עתה אקבצם".
- 8) תש"נ שם ע' 5-54.

8) ש"פ מטות-מסעי תשמ"ט - התוועדות ע' 4-73: "א"ל הקב"ה ליחזקאל ובשביל שבני נתונים בגולה יהא בנין ביתי בטל. . גדול קרייתו... ויתירה מזה ועיקר - ש"בנין

ה. הלימוד צריך להיות לכל לראש - בהלכות בית הבחירה, בספרו של הרמב"ם, הלכות פסוקות, ולפני זה - במשנה ובגמרא, מסכת מדות, ולפני זה - בתורה שבכתב (דברי קבלה), הפרקים ביחזקאל המדברים אודות "בנין העתיד להבנות"⁹ (וכדי להקל על הלומדים - נדפסו בחוברת אחת)¹⁰.

ו. יש להוסיף וללמוד גם הביאורים בעניני בית המקדש בתורת החסידות¹², ובפרט בתורתו של הצמח צדק שזכה דורנו ונתגלו בו כמה דרושים על הפסוקים ביחזקאל, ומעט גם על המשניות דמסכת מדות וכיוצא בזה.¹³

יש להוסיף גם בלימוד מסכת תמיד (משנה וגמרא)¹⁴ אשר תוכן המסכת הוא בעניני בית המקדש¹⁵ - שבה נתבארה העבודה התמידית בבית המקדש.¹⁶

אופן הלימוד: א) המביא לידי מעשה

ז. הלימוד צריכה להיות באופן "המביא לידי מעשה": לכל לראש - בהענין ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", לעשות מכל בית יהודי מקדש להקדוש ברוך הוא, עד שרואים בגלוי שנעשה מקדש לה', ועוד ועיקר: לימוד שיביא לידי בנין בית המקדש כפשוטו ממש¹⁷.

בית" אינו "בטל".¹⁸ ושם ע' 73: "כאן המקום לעורר גם אודות הענינים השייכים במיוחד לימי בין המצרים, כפי שנתבאר בכמה ספרים (ודובר אודותם בארוכה בשנים שלפנ"ז), ואין מזרזין אלא למזורזין", להוסיף כהנה וכהנה, הן בנוגע לעצמו והן בנוגע לפעולה על הזולת". ראה שיחת מוצאי ט"ו תמוז תשמ"ט - התוועדות ע' 37: "יש לנצל את ההזדמנות לעורר עוה"פ אודות הוספה בקביעת עיתים לתורה (הן בכמות והן באיכות) בענינים הקשורים עם בנין בית המקדש". ועוד.

9) ראה ש"פ פנחס תש"נ הערה 185 - התוועדות ע' 55: "שממנו למדו גם בבנין בית שני כדאיתא ברמב"ם (הל' ביהמ"ח פ"א ח"ד)".

10) תש"נ שם ע' 55.

11) משיחות ש"פ בלק, י"ז תמוז (נדחה) תשמ"ח - התוועדות ע' 34.

12) שם בהערה 50: "לא רק ע"ד החקירה וכי"ב, כמו הביאור בספר תורת העולה להרמ"א".

13) משיחת מוצאי ט"ו תמוז תשמ"ט - התוועדות ע' 38: "ולאחרי שזכינו להפצת המעיינות חוצה - יש להוסיף. . . ובהדגשה יתירה בשנה זו - שנת המאתיים להולדת הצ"צ, וגם שנת העיבור, שנקראת "שנה תמימה" כיון שנעשה בה החיבור דשנת החמה עם שנת הלבנה, ודוגמתו בתורה - החיבור דנגלה דתורה עם תורת החסידות שנעשים "תורה תמימה", כדרכו המיוחדת של הצמח-צדק".

14) ש"פ בלק י"ז תמוז (נדחה) תשמ"ח - התוועדות ע' 34.

15) ר"ח מנחם-אב תשמ"ט - התוועדות ע' 87-86: "זאת ועוד:

תוכן המסכת הוא בעניני בית המקדש - ששייך במיוחד לשלשת השבועות שבהם מוסיפים בלימוד התורה בעניני בית המקדש.

ויש לומר, שהשייכות לשלשת השבועות מרומזת גם בהתחלת מסכת תמיד - "בשלושה מקומות הכהנים שומרים כו", שרומז על שלושה השבועות.

ומודגש יותר בהמשך המסכת שאחרי, מסכת מדות - שהתחלתה "בשלושה מקומות הכהנים שומרים. . . והלויים בעשרים ואחד מקום", שרומז על שלשת השבועות ("שלושה מקומות") שכוללים עשרים ואחד יום ("עשרים ואחד מקום").

ולהעיר, שהמספר "עשרים ואחד יום" נרמז בכתוב "מקל שקד אני רואה", "השקד הזה. . . משעת חניטתו עד גמר בישולו עשרים ואחד יום, כמנין ימים שבין שבעה עשר בתמוז. . . לתשעה באב", שהכוונה בזה היא שיהפכו "לשקדים טובים", כל כ"א הימים (וג' השבועות).

16) שיחת י"ז תמוז, וש"פ פנחס תש"נ הערה 186 - התוועדות ע' 55: "ואדרבה, כיון ש"מקדש העתיד בנוי ומשוכלל יגלה ויבוא מן השמים" הרי, הלימוד אודות

העבודה בביהמ"ק נוגע אז למעשה בפועל יותר מאשר הלימוד אודות בנין ביהמ"ק".

17) תשמ"ט שם: "לא זו בלבד שרואים שבבית זה דר יהודי, שלכן, קבועה בו מזוזה, אלא עוד זאת, שנעשה שינוי בכמה חלקים בהבית, החדרים השייכים לילדים ולעקרת-הבית, ועד לחלקי הבית שנראים ברחוב, גם לעיני אומות העולם - שרואים בגילוי שנעשה מקדש לה'.

ועוד ועיקר - לימוד המביא לידי מעשה דבנין ביהמ"ק כפשוטו ממש, שאז, יתוסף בהלימוד עצמו, שכן, גם לאחרי הלימוד בנבואת יחזקאל, במסכת מדות, ובהלכות בית הבחירה להרמב"ם, נשארים עדיין כו"כ ענינים בספק, ובמילא, כשמתעורר ספק בעת

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח

וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי זוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ט. ובודאי יפרסמו ויזרו ע"ד קיום הוראות אלה בכל מקום ומקום, בכל קצויה תבל²⁵.

לימוד אודות המקדש אפי' ילדים

י. מובן, שההוספה בתורה בענין שהזמן גרמא - הלכות בית הבחירה - צריכה להיות גם אצל הילדים הנמצאים במחנות-קיי¹⁸.

ב) לא מצד רגש האבילות

יא. ללמוד הנ"ל לא מצד התגברות רגש האבילות וההשתדלות לתקן החסרון דחורבן בית המקדש¹⁹, אלא (גם לולי החורבן) מצד הכוסף וההשתוקקות להמעלה והשלימות דבית-המקדש השלישי, גדלות שלא היתה מעולם²⁰.

ג) הלכה למעשה בפועל

יב. ללמוד מתוך ידיעה והכרה בוודאות גמורה שאין זה "הלכתא למשיחא", כי אם, הלכה למעשה בפועל ברגע שלאחרי זה, כיון ש"מקדש העתיד שאנו מצפין בנוי ומשוכלל (כבר עתה למעלה, ותיכף) יגלה ויבוא משמים" ברגע כמימרא²¹!

ללמוד ההלכות ד"בין המצרים"

יג. לימוד התורה בענינים שהזמן גרמא הוא לכל לראש ובעיקר בהלכות דבין המצרים, יותר מאשר בהלכות בית הבחירה ונלפלא הכי גדול שכאשר עושים "שטרעם" אודות ההוספה בלימוד התורה ובמיוחד בלימוד הלכות בית הבחירה, לא מזכירים אודות לימוד ההלכות דבין המצרים²².

ושב"ה בצדקה

ג. על פי המשך וסיום הכתוב ד"ציון במשפט תפדה ושב"ה בצדקה", יש להוסיף בנתינת הצדקה²³. כולל גם ענין המשפט שבצדקה גופא - לשפוט את עצמו כמה מגיע לו עבור צרכיו, כאשר את כל השאר הוא נותן לצדקה²⁴.

מה טוב לערוך סיומים לפני תשעת הימים

ח. (יש לערוך "סיומים" במשך תשעת הימים מראש חודש אב עד תשעה באב, ועד בכלל²⁵), ומה טוב גם לפני זה²⁶.

שבתות דבין המצרים

פתיחה

ידוע פסק דין [הגאון המקובל ר' לוי'ק אביו של כ"ק אדמו"ר מה"מ], לא' שהי' רגיל ללכת בשבת עם בעל-בד, ואירעו אבל רח"ל, שהורה לו לשנות ממנהגו בכל שבת ולא ללכת עם נעלי-בד, כדי שהנהגה זו לא תתפרש כענין של היפך השמחה כו'²⁷.

א. בשבתות של "בין המצרים" לא קיימים דיניי אבילות וער, ואדרבה: בשל היותה שבת של "בין המצרים" (שאז ישנם הגבלות בשמחה בימי החול) הרי צריך להיות יותר עונג ושמחה מאשר בשאר שבתות השנה, כדי שלא יהי' חשש בזה כו'²⁸ - כיתרון האור מן החושך²⁹.

ב. השבתות של ימי בין המצרים הענינם הקדמת רפואה, על ידי זה שיהפכו לימים טובים - ואם כן על אחת כמה וכמה שיש להוסיף בהם ב"במשפט" - לימוד התורה³⁰ ו"צדקה" באופן המותר, על ידי אכילה ושתייה, צדקה רוחניות וכיו"ב³¹.

הוספה

מהפחת דבר ל'חידושים וביאורים להל' בית הבחירה"

א) להוסיף בהימים דבין המצרים הן ב"משפט" לימוד התורה, והן ב"צדקה", וע"פ מש"נ "ציון במשפט תפדה ושב"ה בצדקה". ובמיוחד, יש לעסוק בימים אלה בלימוד תורת הבית, לזירוז בניינו במהרה בימינו: בתורה שבכתב - פרשיות תרומה, ויקהל-פקודי; יחזקאל, פרקים מ-מ"ג; בתורה שבעל-פה - מסכת מידות, ובהלכה - הלכות בית הבחירה בספר "משנה תורה" להרמב"ם.

כמו-כן יש להשתדל לערוך סיום מסכת בכל יום מימי תשעת הימים, כדי להוסיף בשמחה המותרת על-פי תורה בימים אלה.

ב) בהימים דבין המצרים גופא - להוסיף בהנ"ל מתקופה פרטית שבהם לתקופה שלאחרי' (עד ראש חודש מנחם-אב, מראש חודש מנחם אב, שבוע שחל בו תשעה באב, ערב תשעה באב, ותשעה באב).

ג) בער"ח מנחם אב להוסיף במיוחד בתורה, תפילה וצדקה. והצדקה - הוצאת ב' סעודות, ומה טוב - של ג' סעודות.

ולהחליט על כל זה לפני בין המצרים, ואלה שלא הספיקו להחליט אז, להחליט עד"ו בהקדם לאחרי זה, ויפה רגע אחת קודם (ע"פ פוסק דין שולחן ערוך או"ח סקתע"א ס"ג).

ד) להשתדל במיוחד - בכל המבצעים [מבצע: אהבת ישראל, חינוך, תורה, בית מלא ספרים (יבנה והכמיה), תפלין, מזווה, צדקה, נש"ק, כשרות האכילה, טהרת המשפחה].

ולהוסיף: מובן אשר אלה שלא עשו בכהנ"ל ביומם - כדאי להשלימם לאחר זה.

27) ש"פ בשלח, י"ד שבט תשד"מ ח"ב - התוועדויות ע' 873. ראה לק"ש ח"ד ע' 1091.

28) ש"פ פינחס תשמ"ט הערה 39 - התוועדויות ע' 49: "וענין זה הוא בהדגשה תירה בשבת שב"בין המצרים", שצ"ל אז עבודה וגיעה נוספת בעבודת האדם להוסיף בשמחה כו' (כדי שלא יהי' חשש בזה כו') - באופן דיתרון האור מן החושך".

29) שם ע' 49: "כי השבתות מגלות את פנימיות הענין של הגלות (שהוא הכנה והכשר לקראת) - הגאולה. ז.א. שהשבתות ש"בין המצרים" הם לא רק למעלה מחורבן וגלות (ולכן דיני אבילות לא קיימים אז). אלא יותר מזה - השבתות באים ב"בין המצרים" כדי להפכם ולגלות בהם את פנימיות הכוונה שלהם - יהפכו ימים אלו לששון ולשמחה כו'".

30) "ז' תמוז, וש"פ פנחס תש"נ - התוועדויות ע' 54: "בהוספה על הענין ד'ויקהל משה", להקחיל קהילות בכל שבת ושבת".

31) ש"פ מטות-מסעי תשמ"ח הערה 127 - התוועדויות ע' 96: "גם ביום השבת - באופן המותר, ע"י אכילה ושתייה, צדקה רוחנית, וכיו"ב, ועאכ"כ בימות החול - בכל האופנים".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד